

vente sig nogen Forbedring af Ædrueligheden. Jeg opfatter den Lov, der her foreslaas, som en Straffelov. Hvis man kunde undgaa at komme ad den Vej, vilde det være heldigt, og da Udviklingen peger i den rigtige Retning, burde man have vist lidt mere Taalmodighed og ventet noget, inden man fremkom med disse Forslag. Imidlertid, det kan jo være, det ikke kan undgaaes.

Den Tanke er jo gjort gældende med overordentlig Styrke, at vort Folk, hvad Drikkeri angaar, er langt ude og desværre indtager en fremragende Plads mellem Folkene. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) med Hensyn til de meget stærke og overdrevne Udtalelser i den Retning. Det vilde være heldigt, om man i saa Henseende vilde vise nogen Moderation og Tilbageholdenhed. Imidlertid er det jo muligt, at den Tankegang er saa stærk, at vi skulle til en Lovgivning paa dette Omraade. Nu vel, saa maa man jo bøje sig for Stemningen og se, hvad en saadan Lovgivning kan frugte. For saa vidt vi skulle ind derpaa, maa jeg gøre opmærksom paa en Særstilling, det Mindretal, hvortil jeg hørte, ogsaa her indtager. I den Beretning, der i forrige Samling blev afgiven om Udvalgets Arbejde, findes intet om Mindretallets Stilling. Dertil er der intet at sige, men det giver saa meget mere Grund til paa enkelte Punkter at paapege Mindretallets Stilling.

Det Mindretal, hvortil jeg hørte, hævder for det første, at skulle vi paa dette Omraade ind paa Straffebestemmelser, maa, som det er hævdet saa tidt, det første Punkt være dette, at den privilegerede Stilling, som de fordrukne have, naar de have forset sig, skal fjernes. De maa bære det fulde Ansvær for, hvad de begaa i den Tilstand. Naar de udføre noget, som strider mod Lovgivningen eller er forstyrrende for Samfundet, maa de finde sig i at blive straffede, som de vilde blive, hvis de var ædru. Jeg synes, det er en af de første Bestemmelser, vi maa til, saa snart der er Tale om at straffe med Hensyn til hele dette Forhold.

For det andet ønsker det Mindretal, hvortil jeg hørte, ogsaa andre Straffebestemmelser end de anførte; det omtalte jeg for-

rige Gang. Jeg kan ikke skønne, at det er retfærdigt at sætte Mulkbestemmelser her, da det jo aabenbart vil gaa ud over dem, der ingen Penge have i Lommen og derfor ere nødte til at faa Straffen konverteret og afsone den personlig. Jeg synes, det er demokratisk og rigtigt, at man stiller Folk lige her, og at Straffen bliver ens saa vel for den ene som for den anden.

Det tredje Punkt, jeg vil nævne, angaar Helbredelsesanstalterne. Jeg tror ikke, at vor Erfaring her endnu er af den Beskaffenhed, at vi have nogen Sikkerhed for, hvilke Frugter disse Helbredelsesanstalter ville bringe. Den ærede Ordfører udtalte i forrige Samling om denne Sag — og det er vistnok rigtigt — at de Mennesker, som synke dybere og dybere ned i Drukkenskabslasten, efterhaanden tabe Villien, saa at de blive slappe baade paa Sjæl og Legeme, og der ikke er Udsigt til, at de kunne rejses. Man bør derfor overveje, om disse Mennesker kunne reddes ved at indlægges paa Anstalter. Jeg har en Gang hørt en meget berømt Professor her i Landet sige, at den, som havde tabt Villien i en Sygdom, var inkurabel; Villien hører til de Elementer i Mennesket, som ikke lade sig fremkalde, naar de en Gang ere tabte. Det var afdøde Professor Rasmus Nielsen, som fremsatte denne Anskuelse, og det gjorde et meget stærkt Indtryk paa mig den Gang. Jeg har en levende Følelse af, at der ikke er saa lidt i det, og derfor synes jeg, at man, inden man skridter til at oprette saa kostbare Anstalter, maa have nogenlunde Garanti for, at de betydelige Udgifter kunne komme til Nytte. Den højtærede Konseilspræsident har udtalt, at nu skulle vi til at spare, og det kan der være Grund til. Det er vist nødvendigt, at vi tænke alvorligt paa det; naar der stilles Krav baade fra den ene og den anden Side, maa vi ogsaa tænke lidt paa at spare, og fremfor alt bør vi være overbeviste om, at de Foranstaltninger, vi træffe her, og som koste mange Penge, ikke træffes til Unytte. Derfor synes jeg, vi foreløbig skulde lade disse Anstalter fare. Hvis nogen saa maatte antage, at det er frugtbringende at komme ind paa slige Anstalter, saa er der jo pri-